

Romové se pohybovali na historickém území žateckého okresu již před druhou světovou válkou. Našli bychom mezi nimi rodiny patřící k tzv. českým Romům (ponejvíce příjmení Růžička) nebo k německy hovořícím Sintům. Jelikož se okres Žatec stal spolu s dalšími oblastmi Sudet součástí Německé říše, byly původní romské rodiny vystaveny tvrdým proticikánským opatřením platným v Třetí říši již v době připojení Sudet k Německu, a proto lze předpokládat, že velmi pravděpodobně válku nepřežily.

Co se týče otázky skladby obyvatel města Žatec a jeho okolí, ve válečném a poválečném období se odehrálo několik výrazných proměn. Předně, na počátku druhé světové války došlo ke genocidě místní početné židovské komunity, a arizované nemovitosti přešly do rukou žateckých Němců, kteří tvořili většinu obyvatel centrální části města. Po válce se převážné většiny žateckého okresu týkalo plošné vysídlení německého obyvatelstva do Německa a dosídlování uvolněného Čechy. Na přelomu května a června 1945 došlo v Žatci k divokému odsunu Němců prováděnému členy revolučních gard a armádou. Vysídlování Němců vyvrcholilo nechvalně známým postoloprtským masakrem. A právě v tomto období napjatých interetnických vztahů do Žatce a okolních obcí začali přicházet mezi dalšími obyvateli také Romové ze Slovenska, jakožto součást migrační vlny osídlující uvolněné, avšak práci a bydlení nabízející Sudety.